

[Anna Westergaard.]

uden betænkelighed, at man tog dette skridt. Lærermanglen var imidlertid så stor, at betænelighederne måtte vige for presset af nødvendigheden, og den ny ordning med en læreruddannelse på 2½ år for studenter blev så gennemført som en midlertidig ordning under vanskelige forhold, en ordning, som skulle revideres i denne rigsdagssamling.

Det viser sig nu efter de forskellige foreliggende opgørelser, at vi formodentlig må regne med lærermangel endnu i nogle år. Der er imidlertid gjort den erfaring, at den ordning, som etableredes i 1947 med den specielle læreruddannelse af studenter, har været af værdi for folkeskolen, fordi den ny uddannelse i højere grad end den tidligere instituerede har vakt dygtige studenter interesse og fået nye kredse til at gå ind i folkeskolens lærerstab og efter de foreliggende oplysninger fra de pågældende seminarier har tilført lærerstanden en værdifuld forøgelse. Ordningen har altså været en succes og det i en sådan grad, at det i seminariekommissionen vil blive foreslået at gøre den ordning med en særlig læreruddannelse for studenter, muligvis under en noget ændret form, permanent, uanset om der er lærermangel, og der kan herefter næppe være nogen betænkelighed ved at forlænge den nuværende midlertidige lovs gyldighed, indtil der foreligger et resultat af den revision af seminarieloven, som vil blive en følge af seminariekommissionens arbejde og forslag. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Idet jeg beder det høje ting og dets høje formand om undskyldning, fordi jeg ikke var tilstede, da mødet begyndte — jeg var her dog, men havde bortfjernet mig et øjeblik —, skal jeg tillade mig at sige, at jeg har glædet mig meget over den gode modtagelse, som vort lovforslag har fået.

Det er jo rigtigt, at lærermanglen mange steder er ganske overordentlig følelig. Vi mærker det hver eneste sag i undervisningsministeriet. Der er vikarer, som ikke har taget lærereksamen, der må fortsætte år efter år, og der er nogle steder store vanskeligheder ved i det hele taget at skaffe en lærer.

Det ærede medlem hr. H. P. Johansen brugte det udtryk, at det var en ekstraordinær måde at uddanne lærere på. Ja, men det er jo alligevel glædeligt at se, at disse ekstraordinært uddannede lærere, som det også har været udtrykt fra anden side, fuldkommen går ind i billedet. Hvis det nu går på den måde, at vi herved får tilført lærere fra gymnasierne, fra den akademiske verden, og vi gennem den almindelige seminarieuddannelse får den type, som man kalder manden fra ploven, og vi gennem aftenseminarierne, der nu synes at vinde frem, kunne få lærere fra kredse, der tilhører de praktiske erhverv, vil vi efterhånden kunne få mange forskellige typer, og det synes jeg vil være gavnligt — skolen har brug for mange ansigter.

Med hensyn til spørgsmålet, som også har været berørt af de ærede talere, om uddannelsesstiden bør være 2½ eller 3 år, er det givet, at der på adskillige seminarier er ønske om at få denne uddannelse forlænget til 3 år dels af praktiske grunde, fordi det ikke er så godt at afbryde midt i et skoleår og så have et halvt års tomrum, før man begynder igen, dels fordi man mener, det er vanskeligt at nå igennem stoffet, men jeg må dog sige, at jeg efter nogen overvejelse nærer betænkelighed ved at gøre denne studenteruddannelse 3-årig. I øjeblikket er det sådan, at studenterne, også bortset fra denne lov — og sådan har det været hele tiden —, kan gå ind i anden klasse og fuldende sammen med de almindelige fireårige seminarister. Gør man nu det hele til tre-årigt, giver man ikke andet, end hvad man hele tiden har haft, og det vil måske ikke virke så tiltrækkende. Det har virket tiltrækkende med de 2½ år, og det, som er det glædelige ved det, er, at mange dygtige unge studenter er gået ind i den uddannelse. Det er ikke således, at det er dem, der har følt et studium ved universitetet for overmægtigt, men det er også dem, der i og for sig godt kunne klare et universitetsstudium, der ønsker at få denne mere praktiske uddannelse for at kunne gå over i den pædagogiske virksomhed, fordi det pædagogiske ved skolen interesserer dem, og det er jo rigtigt, som det blev sagt af det ærede medlem hr. Stegger Nielsen, at det ikke blot er på seminarierne, man har været glad ved dem, men også på skolerne. Naturligvis har